

ſaaledes vil det ikke undgaae Opmærksomheden, at det dog forſt er i de ſeneste Aar, at Horsens og Randers have hævet ſig til den ſamme Hvide, og hvad in ſpecie Horsens angaaer, have, hvor betydelige Fremſkridt deſine Kjøbstad end har gjort, i de ſidſte Aar med Hensyn til Toldindtægter diſſe dog endnu ikke her opnaaet den ſamme Hvide, ſom i de andre nævnte Kjøbstæder; ved Normalreglementet af 1840 blev der ogſaa beſtemt en meget ringere Gage for Toldembedsmændene i Horsens end i de øvrige ſtørre Kjøbstæder, hvilket tildeels ogſaa var Tilfældet med Randers. Medens den normale Gage dengang blev 2,600 Rbd. for en Toldinspecteur og 3,000 Rbd. for Toldkaſſereren i de ſtørſte Kjøbstæder, blev Lønningen for diſſe Embedsmænd faſtſat til reſpective 2,150 Rbd. og 2,050 Rbd. i Horsens, og for Toldkaſſereren i Randers til 2,900 Rbd. Man forenede ſig derfor i den Anſkuelse at foreſlaae i begge Thingene, at Aalborg, Aarhuus, Heliſingør og Randers ſkulde være de Kjøbstæder, hvor Toldembedsmændene ſkulde komme paa den for 2den Claſſe beſtemte høieſte Gage, og at derimod i Horsens og Randers ſkulde Toldembedsmændene have 2,000 Rbd. i Gage. Med Hensyn til dette Forſlag var Fællesudvalgets Majoritet enig i at proponere det; men, ſom det vil ſees af Betænkningen, var der 3 Medlemmer, 2 af Folkethinget og 1 af Landſthinget, ſom af forſkjellige Grunde vel ikke troede at kunne ſlutte ſig til det øvrige Fællesudvalgs Forſlag, men ſom dog i Erkjenndelſen af, hvor vigtigt det er, at denne Lov udkommer laar, fandt en tilſtrækkelig Bevæggrund til ikke at fremkomme med noget afvigende Forſlag.

Finantsministeren: Jeg ſkal tillade mig at anbefale det høitærede Thing at gaae ind paa de Forſlag, der foreligge fra Fællesudvalgets Side; det er jo nu nemlig blevet den eneſte mulige Betingeſe, der er tilbage,

for at Lovforſlaget kan komme ud, naar Regjeringen fra ſin Side erklærer ſig villig til, hvis diſſe Forſlag blive antagne i begge Thing, at forelægge Hans Majestæt Lovforſlaget til allerhøieſte Sanction. Forſtaſtes derimod de foreliggende Forſlag, vil det have til Følge, at hele dette Lovarbejde ikke kan komme ud i denne Seſſion, og Administrationen vil derved komme i en meget betydelig Forlegenhed, idet det bliver vanſkeligt, uden en ſaadan Lovs Tilſtedeværelſe, at gjennemføre den Reform i Henseende til Toldpersonalet, ſom vil være en nødvendig Følge af den endelige Vedtagelſe af Conſumtionens Ophævelſe, og i Særdeleſhed vil det komme til at gaae ud over den lavere Claſſe af Toldofficierer, navnlig de hidtilværende Toldbetjente, hvilke Regjeringen i ſaa Fald vil mangle Beſoielſe til at tillægge den paataante høiere Indtægt, medens den Lønning, hvorpaa de for Diebliffet ſtaaer, vitterlig er for ringe. Jeg kan ſaaledes ikke Andet end ønske, at Lovforſlaget maa komme ud i den Form, det nu vil være muligt at give det, uagtet jeg, ſom det vil være i det høitagede Things Grindring, ikke kan nægte, at jeg kunde have ønsket adſkillige Forandringer i Henseende til Gageringen af de høiere Embedsmænd. Jeg troer imidlertid, at de Forandringer, ſom ville være foregaaede, hvis de ſidſt indſtillede Forſlag vinde Thingenes Biſald, dog ikke ere af anden Beſtaffenhed, end at det vil være at ſo-retrække at antage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det da vil ſtille ſig.

Rettelſer.

Nr. 401 Sp. 6394 L. 18 „man maa“ læs: „men man“;
L. 19 „indfranke“ læs: „inofranke“.